

Recensie: Peter Vermeulen

Eva van der Linden: 'Zoon met een gebruiksaanwijzing' Over mijn kleuter met autisme. Uitgeverij Houtekiet, Antwerpen, Utrecht, 2012. ISBN: 9789089242198 (Autisme/PO/1)
Zie ook: <http://www.houtekiet.com/>

Soort boek/ziekte/stijl: Een verzameling losstaande anekdotes die betrekking hebben op haar autistische zoon, geordend per kleur. Aantal pgs: 110.

Over de auteur: Eva van der Linden (1982) heeft logopedie gestudeerd, is getrouwd en moeder van twee kinderen. Ze werkt als administratief medewerker in een rusthuis.

Korte beschrijving: Dat autisme meer is dan een 'modegril' laat de schrijfster zien aan de hand van gebeurtenissen uit het dagelijks leven. De keuze om al die momentopnames te verzamelen onder een reeks kleuren, komt vanwege de sterke detailwaarneming van haar zoon, die een grote voorkeur heeft voor structuur en vaste rituelen. Daarnaast is hij heel taalvaardig en bezit veel cognitieve vaardigheden. Kleur speelt in elk verhaaltje een schijnbaar onopvallende rol, maar is toch steeds duidelijk aanwezig. Zo begint deze bundel met een 'wit' hoofdstuk en we reizen via rood, grijs, bruin, groen, geel, blauw, paars en oranje naar het zwarte hoofdstuk.

Wat viel op: De schrijfster noemt de kleurindeling zelf een 'autistische ordening' en daarmee heeft ze meteen een heel helder concept gevonden om gebeurtenissen uit het leven van haar zoon onder te vangen. Ordening maakt daar tenslotte een belangrijk deel van uit. Zo weet ze op een speelse manier een brug te slaan met de leefwereld van haar zoon. Het is soms even zoeken naar de connectie met zijn belevingswereld, maar misschien onderstreept dat juist weer het verschil tussen een autistisch kind en zijn niet-autistische omgeving. Het gaat in dit geval over ouders die een evenwicht moeten zien te vinden tussen een zoon met en een zoon zonder autisme. Een leuk, ontroerend, maar vooral ook goed geschreven bundel, die de lezer op een originele manier een kijkje gunt in de omgang met hun kleuter. Dat gebeurt op een intelligente en gevoelige manier, zodat er steeds weer iets valt te ontdekken.

Citaten: Pag. 60: 'Het vermeende traantje waarover hij het heeft, is in werkelijkheid nergens te bespeuren. Toch sta ik op en haal zonder morren een zakdoek. Ik kom terug met een exemplaar waarop een groene trein staat afgebeeld. Hij houdt van treinen, dus misschien beurt dit hem wel op. "Nee", roept hij uit, "dit is een zakdoek voor de snotjes! Nu kan ik mijn traantje nog niet wegvegen!"'

Pag. 80: 'Na een ietwat frisse ochtend heeft de zon de hele namiddag vrolijk geschenen en dat is te merken aan de zalig warme temperatuur. Nietsvermoedend staat hij tussen zijn vriendjes: zijn helblauwe jas helemaal tot boven dichtgemaakt en zijn kap op zijn hoofd. Het besef dat hij als het warm is zijn jas spontaan zou kunnen uitdoen lijkt er bij hem niet te zijn. Naar buiten betekent: "jas aantrekken", ook al zweet hij zich te pletter.'

Recensies: Ingeborg Zajac (Bol.com): "Schitterend boek dat recht uit het hart én de praktijk is geschreven. Heel herkenbaar en dus deugddoend. Een aanrader!"

Links: <http://zoon-met-een-gebruiksaanwijzing.blogspot.nl>